

[Gideon.]

veje under en ganske kort udvalgsbehandling.

Hidtil er vi gået ud fra, at det var en nødvendig foranstaltning, at vi kunne regulere vor ind- og udførsel af fisk i overensstemmelse med de internationale overenskomster, vi indgår. Sidste gang vi drøftede sagen, havde den højtærede fiskeriminister imidlertid gjort den opdagelse, at dette i virkeligheden var en afsætningslov, som skulle sikre, at man ikke inden for landets grænser konkurrerede landet sønder og sammen — jeg tror, det på det nærmeste var de udtryk, den højtærede minister anvendte dengang. Det var en helt ny indstilling hos retsforbundet, men også det er noget, man ikke så sjældent erfarer i det praktiske liv, at dårligt selskab kan have en betydelig indflydelse. Det, jeg gerne vil spørge om, er, i hvilken udstrækning den pågældende lov i den forløbne periode har givet grundlag for indgriben af afsætningsmæssig karakter, altså i hvilket omfang den har fungeret i sin egenskab af afsætningslov.

Af de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, vil man se, at der i den periode, denne lov har været gældende, er sket en vis liberalisering, og jo mere liberaliseringen skrider frem, des nærmere kommer man til det tidspunkt, da man må overveje, om loven er nødvendig af hensyn til regulering af ind- og udførsel, og des mere kommer man ind på den betragtning, om den er nødvendig ud fra det af den højtærede fiskeriminister fremhævede synspunkt. Jeg vil derfor gerne udbede mig nærmere oplysninger om, i hvilken udstrækning loven har fungeret i sin egenskab af afsætningslov.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Jacob Pedersen: Når jeg læser dette lovforslag igennem, kan jeg ikke undgå at få den tanke, at den højtærede fiskeriminister synes at være kommet ind i en noget roligere gangart. Sidste gang denne sag var til be-

handling i det høje ting, var 2½ års forlængelse det mindste, den højtærede minister mente at kunne nøjes med. Det blev 1½ år. Nu foreslås loven forlænget igen og denne gang for 1 år. Det er da en udvikling, og måske denne roligere gangart kan tages som udtryk for, at den højtærede minister er kommet til at mindes sin liberalistiske tilbøjelighed i fortiden.

Spørgsmålet for mit parti er, om denne lov om bemyndigelse til fiskeriministeren, som forholdene har udviklet sig, i det hele taget er nødvendig, og om den kan opfattes som en hjælp til dansk erhvervsliv — jeg forstår på det ærede medlem hr. Gideon, at han havde gjort sig noget nær de samme overvejelser — rent bortset fra at mit parti ikke bryder sig så forfærdelig meget om bemyndigelseslove af denne karakter. Det er jo ikke nok, at loven — således som det ærede medlem hr. Johs. E. Larsen, så vidt jeg husker i efteråret 1957, sagde det — ikke bliver anvendt i strid med danske erhvervsinteresser. Det afgørende må da være, om den i det hele taget er en hjælp for fiskerierhvervet og dermed for dansk erhvervsliv.

Der tales for tiden så meget om erhvervs-mæssig frihed, om liberalisering og om liberalisme, men den megen tale herom synes ikke at stå i det rette forhold til den tingenes tilstand, vi lever under. Forholdene og vilkårene har nu ændret sig ved Danmarks tilslutning til det europæiske frihandelsområde, og den højtærede fiskeriminister kan i hvert fald ikke begrunde lovens nødvendighed med de uafklarede markedsplaner, således som han før har gjort.

Spørgsmålet er så: når nu den friere handel landene imellem skal begynde, hvorfor så fortsætte med denne lov? Har vi ikke lige så gode muligheder for afsætning af dansk fisk og fiskeprodukter uden denne bemyndigelseslov, som den højtærede fiskeriminister så gerne vil kalde en afsætningslov? Jeg vil da gerne spørge den højtærede minister: har der været afsætningsvanskeligheder for fisk og fiskeprodukter de sidste